

ČESAR NE ČUTIŠ, NE MOREŠ RAZUMETI

Rodimo se brez čustev. Emocionalno prazni in otročji. Učimo se od naših staršev, kako se odzvati na različne življenjske dogodke. Kako jokati ko ti je težko, kako se razjeziti za ukradeno igračo ali se smejati sosedu, ki mu je mačka pobegnila za miško.

Čustva so nekaj posebnega, z njimi čutimo in se telesno ter mentalno razvijamo. Seveda smo ljudje najrajši nasmejani, saj takrat je telo preskrbljeno z prekomerno zalogo endorfinov, ki ščiti pred infarkti in izboljšuje ožilje, imunski sistem ter prekrvavitev. Brez smeha in veselja smo pogubljeni. A včasih moraš občutiti nekaj slabih in pesimističnih čustev, da bolj ceniš življenje in ljudi, ki te imajo radi.

V realnem življenju so čustva, čisto za »en drek«. Z njimi čutiš še tisto, kar ne želiš. Roke ti drhtijo, si vznemirjen in solze polzijo po tvojem licu, želel bi si kričati do onemoglosti. Najrajši bi se vrgel v Dravo ali bližnji potok in pokončal to nočno moro, ali pa vzel oster nož, se pošteno zjokal in zarezal v modre žile, ki veselo svetijo na tvojem zapestju. Razmišljaš tudi o vrvi, pištolah, prekomerni dozi tablet, samo, da bi lahko odšel drugam in se nebi spopadel z grozotami življenja.

Nebom, kot vsi odrasli in rekla stvari kot »Ah pusti jih na miru!« ali pa »Saj nimaš tako resnih težav..« pa tudi »Ne družijo se z njimi«.

Življenje je vredno vsake minute, vsakega čustva, ki ga občutiš, vse dogodke, slabe in dobre. Vse moraš doživeti, da boš boljša oseba, da te bodo čustva in narava okoli tebe prevzela z vsako malenkostjo. Ljudje namreč ne jočejo, ker so šibki, ampak zato, ker so bili predolgo močni. Pa naj ljudje rečejo, kar želijo. Če si žalosten, če začutiš cmok v grlu in če se ti zašibijo kolena. Zakriči. Na ves glas. Močno, občutno, žalostno in glasno. Naj se te sliši. Izpusti bolečino iz sebe, zarjovi. Na koncu se bo vse popravilo, kot se vedno.

Kljub temu, da sedaj mogoče sediš na mostu, roke ti drhtijo, glava postaja težka in ponavljaš slabe spomine. Ampak poglej nazaj na cesto, ali na bližnjo potko. Nekje, nekdo joče od veselja, ker je po težkem letu, končno postala noseča. Nekdo kriči od sreče, saj je postal zlati maturant. Tamle otrok skače, saj je njegov očka dobil službo. Če ne moreš biti vesel za sebe oziroma ne občutiš veselja, bodi za druge. Nasmej se ob pogledu sijočega obraza nove mamice, ali pa se preprosto nasmej pticam, ki svobodno letijo po nebu.

Življenje nam ponuja tako lepe, majhne stvari, ki premagajo grozovite dogodke, ki se dogajajo vsakdan. Če ne drugače, najdi svojo boljšo polovico, poglej ga globoko v oči in se sporazumita tiho in mentalno. Primi ga za roke in ga ne spusti, dokler boleče čustvo ne odide iz tvojega telesa ali pa dokler se ne počutiš boljše.

Vendar nikoli ne dovoli, da čustva nadvladajo tvojo inteligenco. Takrat poišči notranji mir in ljubezen. Poišči si nekoga, ki ga ljubiš, nekoga, ki ga imaš rad. Ta bo skrbel, da bo tvoje ožilje, srce, možgani in pozitivna energije pravilno delovali in bo poskrbel, da boš uvidel majhne, lepe malenkosti v življenju.

Mija Kozole, 9.a